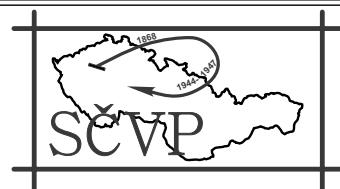

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

4/2015

Důležité

Dne 14. 4. 2015 se v Památníku Lidice v 17.00 koná křest knihy „Historické drama volyňských Čechů“. Prosím o co největší účast všech krajanů na tomto křtu, je to naše poděkování za krásnou knihu o nás.

J. Němcová Ničová

Vzpomínky z Volyně 100 let čs. legii

Deset mužů z rodiny Klichů v České družině (Čtvrtá rota) dokončení

Vladimír Klich (1896) z Jalty

Druhý den po bitvě u Zborova, 3. července, Vladimíra Klicha převezli ze 7. roty do telefonní ústředny brigády. V ní sloužil do března 1918. Byl vyznamenán Svatojiřským křížem 4. stupně. Dne 8. února byl jako ruský občan zproštěn služby v československých legiích a byl poslán k dispozici jaltskému vojenskému náčelníkovi. Kdy a jak odjel do Československa, to se nepodařilo zjistit. Je známo, že tam přijel 7. března 1919, 13. se přihlásil u pluku a byl přidělen do 1. praporu.

V r. 1922 podal Vladimír Klich žádost o příznání statusu legionáře. Napsal, že v současné době je náčelníkem pohraniční finanční stráže. Informace o službě v Ruské legii mu potvrdil bývalý velitel roty J. Syrový, nyní generál, a také bývalý desátník Michal Klich, nyní podporučík 39. pluku v Bratislavě. Status legionáře mu byl příznán od března 1916 do února 1918, se zřetelem na koeficient to bylo 6 let. Jeho osobní číslo bylo 8.752. Oženil se. Jeho žena Maryška byla Maďarka a měli spolu dva syny. Za 2. světové války žil v Děčíně. V r. 1956 odešel do důchodu a další zprávy o něm nemáme.

Jaroslav a Otakar Klichové se setkali doma
Nejmladší z našich dobrovolníků, účastníků bitvy u Zborova Jaroslav Klich (1898), syn Václava a Růženy Klichových z Olšanky, byl 3. července odvolán ze štábu armády do spojovacího oddělení brigády. Polní telefonní síť byla svinuta a pluk se připravoval k přemístění k Ternopolu. V archivu je o Jaroslavovi málo dokumentů a zpráv.

Po ústupu do týlu se pluk rozmístil v Polonném a telefonní síť byla znovu rozvinuta. Jaroslava často posílali do štábu jako telefonistu. Pomáhal tam také jako překladatel a plnil různé rozkazy. 21. ledna 1917 obdržel vyznamenání – Svatojiřskou medaili 4. stupně za bitvu u Zborova.

Ve svých vzpomínkách Jaroslav napsal, že od 30. října 1917 až do začátku března 1918 byl po nemoci na dovolené a bydlel v Polonném u příbuzných Karminových. V únoru 1918, když Čs. sbor začal odcházet z Ukrajiny, Jaroslav jako ruský občan byl demobilizován a přijel k rodičům do Olšanky. Začal pracovat od píky: myl láhve, zavíral je po naplnění.

Z rozpadlé rumunské fronty se vrátil rovněž jeho bratr Otakar. Snažil se vstoupit do Sboru, ale přijel až po jeho odchodu. Z ruské armády byl formálně demobilizován u žitomirského vojenského náčelníka. Tak se bratři setkali v rodném domě. Od té doby se

nějaký čas jejich osudy proplétají.

Když přišli Němci, bratři i ostatní členové rodiny se odstěhovali na své další hospodářství Alexandrovku. Tam na zapadlém místě, daleko od všech cest a událostí, hospodařili a přežívali německou okupaci. Na začátku podzimu Jaroslav, Otakar, sestra Libuše a dvě sestřenicí odjeli studovat do Kyjeva. Jaroslav nastoupil do střední technické školy. Ale nastala dezorganizace a neučilo se.

Otakar chtěl pokračovat ve studiu v Polytechnickém institutu, ale pro změny vlády institut také nefungoval. Když v Kyjevě nastoupilo ukrajinské Direktorium, Otakar byl mobilizován a jako dělostřelec byl poslán na ukrajinský obrněný vlak.

Čechy a Slováky, kteří neodjeli se Sborem a nechtěli bojovat proti bolševikům na Ukrajině, sjednotil Výbor Československých občanů, který vznikl 4. listopadu 1918 v Kyjevě pod vedením Ladislava Grunda. Vymohl od ukrajinské vlády povolení, aby Češi a Slováci mohli vycestovat do svobodné vlasti. Otakar s bratrem Jaroslavem se přidali k odjíždějící Dněperské skupině a odjeli přes Rumunsko. Do historické vlasti přijeli v dubnu 1919. V Praze dvaadvacetiletý Otakar a dvacetiletý Jaroslav vyhledali příbuzné Prokopovy, kteří jim pomohli ubytovat se u Vejchrtových. Zpočátku očekávali, co se stane v Rusku. Byli přesvědčeni, že se brzy vrátí domů, na Volyně. Užívali si svobody, chodili do divadel a na koncerty. Avšak brzy si uvědomili surovou skutečnost a starosti o budoucnost je rozdělily. Dalšímu Otakarovu osudu se budeme věnovat později.

Jaroslav Klich v Československu

Jaroslav nejprve studoval ve vinařské škole v Mělníku a potom na strojní průmyslovce. Po jejím absolvování studoval ve vojenském technickém učilišti a stal se „technickým důstojníkem“. Sloužil v Československé armádě jako zbrojní důstojník dělostřelecké technické služby. Za Protektorátu pracoval ve škodovce v Hradci Králové a byl členem ilegální skupiny Jitřenka. Po válce se vrátil do armády. Žil stále v Hradci Králové. Sloužil v posádkách v Praze, v Olomouci, Plzni, Bratislavě, Košicích aj.

V r. 1949, když komunisté prověřovali kádry v armádě, byl v hodnosti majora v 51 letech poslán do výslužby. Stal se tedy penzistou. Ještě rok pracoval jako vedoucí demontáže technických zařízení pro sběrné suroviny. V r. 1951 se musel na základě soudního rozhodnutí vystěhovat s rodinou z vojenského bytu v Hradci Králové, který dlouhá léta obýval. Rodinu usídlili v bývalém domě vesnického duchovního Chotěborkách u Jaroměře. Teprve v r. 1957 mu povolili, aby se vystěhoval, a tak se s rodinou usadil ve Vlašimi u Benešova, v domě matky své ženy Marty.

Již v mládí, od 14 let, když žil v Kyjevě, a po celý další život cvičil v Sokole. Byl aktivním členem Sokola i v posádkách, ve kterých sloužil, Zabýval se také hudbou, zpěvem, hrou na housle a na piáno. Hlavní však pro něho byl zpěv. Měl dojemně krásný tenor.

Jako důstojník z povolání studoval operní zpěv, chodil na hodiny k jednomu profesoru, zpíval operní árie, vystupoval v rozhlase i ve Smetanově síni v Praze a nahrával na gramofonové desky. Jako důchodce ve Vlašimi se stal členem klubu, zpíval ve sboru Blaník, účastnil se šachových turnajů, učil mládež hrát šachy. Jednou měsíčně jezdil na setkání legionářů do Prahy. Trpěl však revmatismem a glaukomem. Zemřel 3. října 1985, ve věku 87 let a je pohřben na hřbitově ve Vlašimi.

Bitvy u Zborova se nezúčastnili bývalí dobrovolníci 4. rot Ing. Václav Mencl a student polytechnického institutu v Kyjevě Otakar Klich. Jako poddůstojníci s technickým vzděláním, nositelé Řádu sv. Jiří, byli přijati do dělostřeleckého učiliště v Kyjevě a po jeho absolvování v r. 1917 byli posláni k dělostřelectvu na rumunskou frontu, která se v té době rozpadala. Jejich osudy byly různé, zvláště po válce. O nich si povíme příště.

První světové války se zúčastnili ještě dva vojáci z velkého rodu Klichů – Alois a Alexandr. Jejich životopisy nesouvisí s československým vojskem a se 4. rotou. Mobilizovali je jako ruské státní příslušníky a poslali je do pluků carské armády. Když hovoříme o bratřích legionářích, povíme si i o nich.

Alexandr Klich se narodil v r. 1888 v Jaltě. Byl zámečnickem. Po mobilizaci byl poslán do Kavkazské armády. Bojoval na turecké frontě, které vel generál Juděnič. Zúčastnil se Erzurumského tažení, které trvalo od 10. ledna do 18. února 1916. Padl v boji za tureckou pevnost Erzurum (Arzrum) jako jeden ze 2.339 vojáků, kteří v té bitvě padli. Den jeho smrti není znám, ale je známo, že v ten den byl vydán rozkaz, aby byl Alexandr převezen z Kavkazské armády na Jihozápadní frontu do 1. čs. střeleckého pluku. Byl vyznamenán Svatojiřským křížem.

Alois Klich (data narození a smrti nejsou známy) byl synem Vojtěcha staršího a Anny Klichových, kteří žili v Semidubech u Rovna. Alois byl strýcem deseti bratrů a bratranců – devíti Klichů a jednoho Nejedlého, o kterém jsme zde hovořili. Byl agronomem a před mobilizací žil na Volyni v Kvasilově. Po mobilizaci byl povolán do Ruské armády a bojoval na Jihozápadní frontě. O průběhu jeho služby nemáme žádné zprávy. Po válce se vrátil do Kvasilova a pracoval jako agronom v kolchoze. Byl občanem SSSR. Zemřel v r. 1972.

Autoři děkují za odbornou pomoc historikovi Anastasii Kopršivovu a Ing. Jaroslavu Klichovi ml. *Alexandr a Dina Muratovovi, překl. M. Žáková*

Od našich čtenářů Přátelství dokončení

Bohužel po prvním útoku UPA na usedlost Verba, 23. května 1943, jsme museli utéci do Dubna současně s jinými rodinami, ponechávající tam kousek rodičovského

života. Za několik týdnů jsem byl donucen se tam vrátit do práce na železniční stanici. Končila mi totiž platnost pracovní karty a na ulicích Dubna byly stále častější kontroly, zvláště mladých mužů. Kromě mne byly ve Verbě další čtyři polské rodiny z toho tří, které uprchly před banderovci. Bydleli ve staniční budově, kde němečtí železničáři měli zbraně, budovy byly chráněné ostnatým drátem a střežení zajišťovaly strážě maďarského vojska. Bydlel jsem poblíž v naší bývalé kuchyni, společně s polsko-ukrajinskou rodinou z Bialogrudki se dvěma malými dětmi. Ke své obraně jsme měli ... dvě sekery. S okupanty se nemohlo počítat. Byli jsme bezbranní. Sem tam někdo vzkazoval odposlouchanou rozmluvu, že dnes budou „rizaty Lachiv“ (podřezávat Poláky). Občas náš dlouholecitý soused, Čech Josef Vyhřlidal, nám nabízel spaní na půdě jejich domů. Setkávali jsme se na dvorečku skrytý po soumraku a on stále pozoroval okolí. Na jeho znamení jsme rychle vyběhli po žebříku na půdu a hospodář žebřík odstavil a schoval v křoví na zahradě. Ve dne se zase vracel na místo.

Stále vysoce hodnotím jeho nezištnou obětavost vůči mně v těch těžkých časech, ale dnes se na to dívám daleko hlouběji a ještě více to oceňuji. Kdyby ho někdo udal, že ukrývá Poláka, represe UPA by skončily tragicky pro něho i jeho rodinu a hospodářství by lehlo popelem.

Při útěku z Verby do Dubna, část nábytku se skříněmi a cennějšími knihami jsme zanechali u rodiny Vyhřlidalovy. Ani jsme nevěřili, že se někdy vrátí k majitelům. Jednou v květnu 1945 vlak s repatrianty, ve kterém byla moje matka a sestra, se zastavil na delší dobu ve Verbě a naši slušní čeští sousedé přinesli do vagonu náš majetek.

V únoru 1944 jsem toho zkusil mnoho. Už 3. února Mlynov obsadili Sověti a já jsem v zamrzlé zemi kopal okopy nad řekou Ikvou. Za tři dny se na ulicích objevili německé tanky a v následujícím dnu vojáci Wehrmachtu opustili městečko a vybudovali přechod pro tanky na řece, protože 2. února zničili mosty. Pak vrátili se sovětsí vojáci. Fronta se stabilizovala na několik týdnů poblíž Mlynova a Dubna. Kromě stáleho ostřelování dělostřelectvem, silného mrazu a sněhových nadílek, jsme přežili bombardování letadly Luftwaffe. Do domu ve kterém jsme bydleli, spadla bomba, která zničila patro. Byli mrtví a ranění, civilisté i vojáci.

Protože nálety stále pokračovaly, musel jsem utéci do blízké Muravice, kde před tím, u Křížů (české rodiny) bydlela maminka s mojí dvouletou sestřičkou. Oni v obavě o život zapráhli koně do saní, naložili nezbytné věci a proviant – posadili do saní moji sestřičku – a jeli do české vesnice Libanovky. Já jsem udělal to stejné. Našel jsem tam rodinu Horových, majitelka byla v mládí spolužačkou mojí matky. Přijali mě velmi srdečně a ubytovali i stravovali celý měsíc. Něco málo jsem jim mohl pomoci v hospodářství. Vbrzku po nás se zde také objevila česká rodina Uryků z Mlynova, takže nás běženců tam bylo celkem šest. Kromě hospodyně, zde žila její maminka „babička“ a dcera Wiera Krucyk s tříletým synkem. Její manžel byl v roce 1940 odveden do Rudé armády a od začátku války se po něm ztratila stopa. Později se objevil, když český armádní sbor byl přesunut na Volyň. Měl hodnost kapitána.

V té době jsme s panem Urykem kopali zemní úkryt vyztužený dřevem, které jsme přiváželi z blízkého lesa. Naštěstí nebyl potřebný. Ještě v době války jsem byl mobilizován do tvořící se polské armády v Sovětském svazu. Byla to bolestná rozluka s maminkou a sestrou také proto, že jsme neměli žádné zprávy o otci a bratrovi, kteří se nacházeli na druhé straně fronty (byli z Dubna odvezeni na práci do Německa). Šel jsem pěšky ve sněhu a blátě do Českých Novin, kde se dočasně nacházel mlynovský Vojenkomat. Neměl jsem ruksak, jenom provázekem přivázaný pytel na zádech, kde bylo to, co mi darovala rodina Horová, hlavně potraviny, které mně měly stačit na několik dnů. *Zbigniew Wojcieszek, překl. Ing. M. Němec*

Z krajanských spolků Pod zářícím sluncem Solenice

Po 18ti hodinové cestě, počítáno z Dubna, se český autobus s ukrajinskými dětmi přiblížil hotelu Solenice. Vzadu zůstala Praha, zdaleka vždy identifikována okouzujícími věžemi St. Víta, a vpředu se vinula cesta v lese serpentinami až do sluncem zalitého údolí, jako by na jaře (2. únor!), majestátní Vltavy.

I když děti jely (z Kyjeva) a ne krátkou cestu, všechny byly šťastné a nadšené, těšily se na konečnou zastávku tohoto výletu - hotel Solenice - místo, kde by měly žít tak dlouho, 12 dní! Hotel - úžasný! Moderní, s veškerou občanskou vybaveností v malebném, úžasném prostředí s jedinečnou krásou české přírody.

A teď se - třiceti dospívajícím dětem z pěti oblastí Ukrajiny: Rivenské, Volyňské, Kyjevské, Žitomirské a Vinické, otevřely dveře v

dobřím a opravdu pěkném příběhu. Sny, kde je každý den sladká a dobrá víla, která má pro děti splnění nejhezčích přání. Mimočodem, jednoho dne naše děti v prostorné, pohodlné klubovně hotelu viděly slavnou pohádku „Tři oříšky pro Popelku“, česky. Přesně provedenou paralelu, mezi stávajícím světem a věnovanou péčí upřímnými českými lidmi, na obrazovce.

Němčině, příběh by měl začít tím, že půl hodiny po příjezdu do hotelu dorazil ministr zahraničních věcí České republiky Lubomír Zaorálek, který přivítal hosty z Ukrajiny a přál každému dobrou a smysluplnou dovolenou, která je - zotavení. Při pořizování snímků pro tisk a na památku se mi ještě podařilo dát panu ministrovi od ukrajinských dětí reprezentativní knihu „94 dní: Euromaydan očima TSN“, kterou je pro tento účel děti dostaly od Dubenské české organizace Stromovka (vedoucí Antonína Ponomarenko), která nyní do České republiky připravila šest dětí. Doslova všechny z nich domů, ke každodennímu studiu českého jazyka, ve skutečnosti jsou totiž všechny s českými kořeny. Během půl hodiny s panem ministrem Zaorálkem, naše děti zazpívaly několik písní ukrajinských a českých.

Žádný z návštěvníků, a to i ti, kteří nejsou v České republice jen na odpočinku, neočekávali tak bohatý a pestrý program odpočinku, tak dobře realizovaný MZV a MV ČR, charitativními organizacemi „Charita Příbram“ a „Charita Praha“. Koordinátorem tohoto nového na detaily promyšleného projektu ve vztahu k trávení volného času a rekreace ukrajinských dětí je sociální pedagog Tatiana Kondratových, který má zkušenosti v této oblasti na území Běloruska. Ona, spolu s asistentkami Aybek Mukanovou a Catherine Kachurkovou, dělaly všechno možné, aby děti z Ukrajiny měly dva týdny aktivní a působivé nekonečně pozitivní rekreace. *Анна Лимич*

Ze současného života SČVP Region Žatec – Podbořany v roce 2014

V roce 2014 jsme se v květnu zúčastnili pietního aktu organizovaného městem Žatec k 69. výročí osvobození u památníku padlých na hřbitově a na Kruhovém náměstí. Při té příležitosti jsme také položili kytičky k pomníku Edvarda Beneše. Dne 18. května jsme společně s ČSBS zorganizovali zájezd na Terezínskou trznu a zámek v Libochovicích. Dne 24. května společně s ČsOL jsme navštívili Sezimovo Ústí – hrob a vilu prezidenta Edvarda Beneše. Na zpáteční cestě jsme položili věnec ke hrobu prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka v Lánech.

V sobotu 31. května jsme společně s ČSBS, ČsOL, KPV, Vojenskou posádkou Žatec a MěÚ Žatec, pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka zorganizovali vzpomínkový akt při příležitosti 130. výročí narození prezidenta Dr. Edvarda Beneše u pomníku na Kruhovém náměstí v Žatci. Následovalo celostátní setkání Čechů z Volyně v kulturním zařízení Moskva.

V neděli 13. července jsme s ČSBS, ČsOL, KPV, KVV Ústí nad Labem a Památníkem Lidice pod záštitou starostky města Žatece Mgr. Zdeňky Hamousové zorganizovali pietní akt k 71. výročí vypálení Českého Malína. Po pietním aktu proběhlo setkání v restauraci „Chrámu chmele a piva“ u orloje v zrekonstruovaném chmelařském areálu, kde byla kromě občerstvení zajištěna prohlídka Chmelařského muzea.

Ve dnech 5. - 7. září se 7 našich členů zúčastnilo zájezdu na Duklu, který zajistila organizační komise celostátního výboru SČVP. Dne 27. září se 16 členů zúčastnilo Posvícenského setkání v Litoměřicích. 27. října jsme se zúčastnili slavnostního aktu k 96. výročí vyhlášení samostatné Československé republiky pořádaného městem Žatec a položili kytičky k pomníku Edvarda Beneše.

Účast na akcích pořádaných SČVP byla slušná. Ovšem účast členů SČVP na akcích pořádaných městem bývá malá, přestože volyňští Češi a jejich potomci by měli být vděční za vznik republiky v roce 1918 i osvobození v roce 1945, při kterém zahynulo 1.480 volyňských Čechů a následně jim byl umožněn návrat do vlasti. Účasti na těchto akcích vzdáváme úctu těm, kteří se zasloužili o naši svobodu. *Olga Nepivodová*

K Seminářům v Národním Archivu

Vážení přátelé, srdečně zdravím všechny zúčastněné na vašem semináři. Děkujeme za vaši péči ve využití informací z fondu SČVP uložených v Národním archivu. Chci vám ještě jednou poděkovat za vaši prezentaci o této práci na naší loňské podzimní konferenci v senátu ČR. To dokonale přesvědčilo naše členy o důležitosti ukládání historických materiálů do ústavů k tomu určených.

Naše komunita si uvědomuje, jaký mimořádný význam byl hasičům na Volyňi přikládán. Ti byli vždy velmi váženou a důležitou

součástí tamější společnosti. Češi na Volyni měli v této oblasti velmi významnou úlohu, náčelníkem hasičů celé oblasti byl dlouhou dobu volyňský Čech. Byli rovněž silnou hybnou součástí společenského a kulturního života. Práce s mládeží, divadelní představení, plesy apod.

I můj tatíček byl od malička hasičem, pak vykonával funkci náčelníka. Mnohokrát vzpomínal na to, jak válka natolik zdeformovala jejich činnost, že k hašení požárů museli mít souhlas banderovců. Takové poměry už bychom nikdy neměli připustit. Oceňuji velmi vaši spolupráci s restaurátorským pracovištěm, které pomohlo restaurovat prapor Buderážských hasičů.

Přeji vaši činnosti co největší úspěch a těším se na další spolupráci s vámi, která na mně působí velmi pozitivně a mile. Děkuji vám.

Předsedkyně SČVP, Jaromíra Němcová Ničová

Informace a pozvánky Region Praha

Připomínáme plán pravidelných setkání v r. 2015
Hotel Legie v 13,00 hod.

1. pololetí 29.4., 27.5., 24.6. 2015

2. pololetí 30.9., 21.10., 25.11. 2015

Za region Praha zpracoval: *Ing. Engel /731 601 178/, ved. regionu*

Oznámení

Moji milí rodáci, Novokrajeváci. Jako každým rokem tak i letos Vás chci pozvat na 9. května 2015 v 10,00 hodin do **Podbořan**, k památníku našich padlých ve válce. Nejdříve bude mše za padlé a potom se odebereme na oběd do **Vysokých Třebošic**. Kdo z Vás se může dostavit, prosím přijďte.

Každý z nás již máme hodně zdravotních potíží. Například já jsem utekla hrobaři z lopaty. Dva měsíce až do Vánoc jsem byla v nemocnici. Ostatní si povíme při setkání. Těším se moc, že se zase, i když v malém počtu, setkáme. Peníze se nebudou vybírat. Zbylo mi z minulého roku 600 Kč na ostatní výdaje. *Kamila Ondrová*

Pozvánky

Setkání rodáků, jejich potomků a přátel z **Ježírka a Buršovky** se uskuteční dne 27. června 2015 v 10,00 hod. v restauraci **Václavka - Žatec**, Husova ulice (u nemocnice).

Za organizační skupinu Krouský Josef tel. 313513875

Prátelské setkání sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel regionu **Rakovník** se uskuteční 4. 6. 2015 ve 14,00 hod. ve vinárně **U Hroznu**, Rakovník - ul. Palackého. *Srdečně zve výbor regionu Rakovník*

Setkání rodáků a přátel **Českého Volkova a okolí**, na které si vás dovolujeme co nejsrdečněji pozvat, se tak jako každý rok, stejně i letos, uskuteční dne 13. 6. 2015, od 10:00 h v restauraci „**Stromovka**“ **Louny**.

Program: zahájení setkání, společný oběd, zábava, 17:00 večere. Přihlášky na telefon: 605 951 390, 606 094 130 po 19 hodině /Srbecká, Arvayová/. Poplatek 280 Kč při příchodu.

Děkujeme předem všem pekařům a pekařkám za jejich příspěvky! Zvou uvedené v kontaktech

Region **Šumperk** zve své členy a všechny přátele na Výroční členskou schůzi, která se bude konat v sobotu dne 16. května 2015 od 13 hodin v jídelně bývalého podniku **Moravolen** v Šumperku (naproti bývalému kinu Svět). Těšíme se na Vás.

Za region Alena Kubelová

Plán zasedání Předsednictva SČVP 2. pol. 2015

Předsednictvo - 30. 9. 2015,

Valná hromada - 21.10. 2015 (orientační termín, bude upřesněn)

Valná hromada nahrazuje podle nového Občanského zákoníku dříve pořádaný Sněm. Na Valnou hromadu budou vysíláni delegáti regionů tak, jako v minulosti na Sněm. *red.*

Oslavy 70. výročí osvobození v Žatci a okolí

V Žatci proběhnou oslavy 70. výročí osvobození ve čtvrtek 7. května 2015 v 11 hodin u památníku na hřbitově a od 11,30 hodin na Kruhovém náměstí.

Termíny vzpomínkových aktů v obcích, kde jsou pomníky a pamětní desky padlých volyňských Čechů – Staňkovice, Sádek, Měcholupy, Želeč a Liběšice, se nám do uzávěrky Zpravodaje nepodařilo zjistit.

Vyzýváme členy našeho sdružení, také jejich rodinné příslušníky

a přátele, aby se v hojném počtu zúčastnili pietních aktů v Žatci a okolí a uctili tím památku padlých i těch, kteří přežili, ale 70. výročí se nedožili. Výbor regionu. *Olga Nepivodová*

Schůzka v Charitě Praha

Dne 25. 3. 2015 se konala z iniciativy doc. B. Iljuka informativní schůzka zástupců SČVP - J. Němcová, B. Iljuk, L. Sazeček a D. Martinková, s pracovníky ADCH Praha - K. Boumová (Koordinátorka pro migraci ve společnosti Charita ČR) a S. Porsche (ředitelka Střediska Migrace).

Schůzka vedla především k oboustrannému seznámení se s postoji stran k problému reemigrace potomků Čechů vracejících se v současné době z Ukrajiny.

Byly dohodnuty kontakty k případné účasti SČVP na adaptaci krajanů v novém prostředí, nastíněny možnosti ke spolupráci a vzájemné informovanosti. Obě strany na závěr konstatovaly, že toto setkání bylo užitečné a prospěšné! *red.*

Zájezd regionu Olomouc

SČVP region Olomouc pořádá u příležitosti oslav 70. výročí osvobození CSR jednodenní zájezd do areálu Památníku osvobození v Hrabyni. Na zpáteční cestě navštívíme zajímavou turistickou destinaci na Severní Moravě.

Termín zájezdu: sobota 16. května 2015. Sraz pro nahlášené účastníky bude v Hněvotíně před Kulturním domem v 8.00 hod. Odjezd z Olomouce v 8.30 hod a návrat v 16.00 hod.

Další informace podá zájemcům Václav Šulc, místopředseda regionu na tel. 734 673 199. *Miroslav Nerad - předseda*

Společenská rubrika

Naši jubilanti

region Brno: V **dubnu** oslaví 82 let Slavěna Zajícová z Novostavců, bytem Koclířov a 84 let Václav Kačírek z Vilhelmovky, bytem Branišovice. *Oběma jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu.*

Za region Ing. Jan Pavlica

reg. Cheb: v měsíci **dubnu** oslaví 85 let Emilie Rampasová ze Sofievky, nyní Cheb - Podhrad. V **květnu** 86 let František Tochor z Volkova, nyní Cheb - Podhrad a 85 let Vladimír Zýval z Volkova, nyní Nový Kostel. V **červnu** 70 let Božena Kaprová z Rohozna, nyní v Chodově. *Zdraví a životní pohodu do dalších let přeje za krajany*

Libuše Pancířová

reg. Chomutov: V **dubnu** oslaví 89 let Miluše Kalcovská z Mirohoště, bytem Praha; 89 let Paraska Lhotáková z Vysné Pisané, bytem Chomutov; 89 let Marie Haltuchová z Dlouhého Pole, bytem Strupčice; 86 let Josef Kocek Novokrajeva, bytem Šluknov; 85 let Zdenka Vlnatá z Douhého Pole, bytem Nová Role; 81 let Libuše Beránková ze Zálesí, bytem Chomutov; 81 let Helena Rudolfová z Plosky, bytem Bělence; 81 let Marie Žemličková z Moldavy, bytem Kadaň a 80 let Vlastimil Jelínek z Michalovky, bytem Ondřejov.

Jubilantům hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje

J. Kačerová a J. Roller

reg. Karlovy Vary: V **březnu** oslavili 88 let Jaroslav Čechura ze Strašic-ČR, bytem Teplička; 83 let Raisa Randová z Rovna, bytem K. Vary a 83 let Josef Hudeček z Volkova, bytem Ostrov nad Ohří.

Za zpoždění omluva red.

V **dubnu** oslaví 90 let Josefa Oulovská z Dubna, bytem Karlovy Vary a 81 let Heda Vacková z Verby, bytem Karlovy Vary. *Pevné zdraví a životní pohodu přeje za region K. Vary* *Helena Horáková*

reg. Litoměřice: V **dubnu** oslaví 81 let Lydie Chudobová ze Zdobunova, bytem Brňany, 83 let Olga Peřinová z Kruk-Nové Nikolajovky, bytem Ústí n.L., 83 let Ing. Josef Vlk z Boratína, bytem Ústí n. L., 86 let Jiří Pancíř z Rohožna, bytem Lovosice, 87 let Libuše Hývlová z Mirohoště, bytem Litoměřice *Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost* *Daniela Zelenková, jednatelka*

reg. Mohelnice: Ve **II. čtvrtletí 2015** se dožívají hezkého jubilea tito členové: 84 let Antonie Pešová z Hrušvice, bytem Mohelnice a 83 let Emil Listík z Omelan, bytem Detřichov. *Do dalších let přejeme jubilantům hodně zdraví, štěstí a životní pohody.*

Za region Machovská

reg. Moravskoslezský: V **dubnu** oslaví 65 let Vlasta Vašendová z Rusína Hrozové, bytem Krnov; 80 let Miroslava Voklová Nechanická ze Mstěšína, bytem Nový Jičín a 87 let Rostislav Stehlík ze Mstěšína Ládvky, bytem Senov u Nového Jičína. *Jubilantů přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region*

Zdenka Novotná - předseda, Marie Seitlová - tajemnice

reg. Nymburk: V našem regionu letos oslavili a oslaví do června svá jubilea tito občané: 60 let Stanislav Poláček z Milovic; 60 let Pavlína Palamarčuková z Milovic; 60 let Nina Kuželová z Milovic; 55 let

František Gabriel z Jičína; 50 let Anna Vlačihová z Milovic a 75 let Lýdie Gerasimčuková z Milovic. *Přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohody. Za region L. Černá a A. Mazníková*
reg. Olomouc: V dubnu oslaví 83 let Halina Pavlicová z Hlinska, nyní bytem Olomouc. *Těto naši členové do příštích let přejeme hodně zdraví a spokojenost. Za region Miroslav Neraď - předseda*
reg. Praha: Dne 25. 3. 2015 by se dožila 90 let Miroslava Němcová, roz. Šircová z Moštěnice, naposledy bytem v Janské u České Kamenice. *Stále s láskou a smutkem vzpomíná dcera Olga Sykáčková*
 V dubnu oslaví 87 let Ing. RNDr. Evžen Andres z Okolku, nyní Praha a 80 let doc. Ladislav Slavík z M. Poříčí-Náchod, nyní Praha. *Všem jubilantům přeje hodně zdraví a pohody do dalších let za region Ing. Ludvík Engel - předseda*

reg. Rakovník: V dubnu oslaví 88 let Umlauf Antonín Huleč Česká, nyní Stránky. *Jubilantovi přejeme pevné zdraví štěstí a optimismus do dalších let. Za region Václav Porazík a Josef Krouský*
reg. Šumperk: V dubnu oslaví 93 let Emilie Šimková Voženílková z Hlinska, nyní Nový Malín; 85 let Jaroslav Bílek z Krasilna, nyní Víkřovice; 84 let Marie Doležalová Šotolová z Ozeran, nyní Úsov; 80 let Jaroslava Bílková z Náchoda, nyní Víkřovice a 50 let Ing. Pavel Holec ze Zátce, nyní Petrov n/D. *Všem jubilantům přejeme hodně zdraví a spokojenost. Za region Jiřina Žáková*
reg. Tachov: 88 let Anna Glozová z Olšanky, nyní Tachov; 81 let Vladimír Končícký ze Straklova Českého, nyní Třemešné pod Přimdou; 75 let Věra Pašková z Holovně České, nyní Tachov a 80 let Boris Válek z Olšanky nyní Tachov.

Za region přeje Alžběta Michlová
reg. Teplice: V měsíci dubnu oslaví 82 let Zina Dvořáková rozená Glancová, rodačka z Gorošek; 86 let Michal Ilčenko, rodák z Podhájků a Alexandr Roušal, rodák z Olšanky. *Všem jubilantům přeje hodně zdraví a pohody výbor regionu Teplice. Vlasta Holmanová*
reg. Vyškov: V dubnu oslaví 85 let Helena Vlachová Loukotová Kučerová. *Za region blahopřeje Václav Černý*
reg. Zatec: V dubnu oslaví 80 let Vladimír Anděl z Omelanštiny, nyní Jirkov; 91 let Marie Němcová z Voloskovic, nyní Lhota; 85 let Eliška Petráčková ze Stromovky, nyní Most; 82 let Jiří Pospíšil z Lucka, nyní Mělník; 80 let Miroslav Tomáš z Hubína Č., nyní Zatec; 87 let Žofie Záveská z Rovna, nyní Louny; 85 let Marie Ješkeová z Kupičova, nyní Chrástany; 84 let Marie Medunová z Vysoké Třebušice, nyní Podbořany. *Do dalších let přejeme našim jubilantům zdraví, štěstí, radost a spokojenost v životě, za region Slávka Černá*

Naše řady opustili

Z regionu Moravskoslezského V měsíci březnu zemřela naše členka paní **Věra Pospíšilová** ve svých nedožitých 83 letech. Pocházela ze Špakova, bytem byla v Kujavách. *Kdo jste ji znali, věnujte jí s námi tichou vzpomínku. Zarmoucenou rodině upřímnou soustrast za region projevuje Zdenka Novotná - předseda, Marie Seitlová - tajemnice*
Z regionu Žatec: V loňském roce v červnu, ve věku 76 let, zemřel pan **Vladimír Beran**. Pocházel z Lidavy, naposledy bytem Žatec. Dne 28. 10. 2014 ve věku 86 let, zemřel pan **Emil Kalvach**. Pocházel z Podcurkova, naposledy bytem Soběchleby. Dne 28. 1. 2015 zemřela po krátké nemoci paní **Anna Hlaváčková** z Těšetic nyní bytem Velká Bystřice

Dne 7. 3. 2015 zemřela paní **Emilie Vránová** z Novokrajeva nyní bytem Černošice. *Upřímnou soustrast za region Marie Nečasová*
 Dne 4. 2. 2015 zemřela ve věku 92 let paní **Věra Kunášková**, naposledy bytem Žatec. Manželka Vladimíra Kunáška, který pocházel z obce Dorohostaje.

Dne 14. 2. 2015 zemřela ve věku 83 let členka našeho regionu paní **Věra Opatrná** z Plosky, bytem v Železném Brodu.

Upřímnou soustrast rodině vyjadřuje za region Jiřina Kačerová
 Dne 19. 2. 2015 zemřel ve věku 92 let pan **Bohumil Filípek**. Pocházel z Novin Č., naposledy bytem Žatec.

Upřímnou soustrast pozůstalým za region Slávka Černá
 S bolestí v srdci oznamujeme, že nás 27. 2. 2015 ve věku 84 let navždy opustil pan **Ing. Miloslav Grindler**, rodák z Mirohoště, kterou velmi miloval a nikdy na ni nezapomněl. *Prosím, kdo jste ho znali,*

věnujte mu krátkou vzpomínku. Za zarmoucenou rodinu manželka Stanislava a jménem regionu Litoměřice upřímnou soustrast rodině vyjadřuje

Daniela Zelenková, jednatelka
 S hlubokým zármutkem v srdci oznamujeme, že nás 7. 3. 2015 navždy opustila ve věku nedožitých 93 let naše maminka, babička a prababička, paní **Emilie Vránová Chmeliková** z Novokrajeva, nyní bytem v Černošicích. *Kdo jste ji znali a měli jste ji rádi, věnujte jí s námi tichou vzpomínku.*

Děkuji, dcera Emilie Bláhová
 Dne 19. 3. 2015 zemřela ve věku 88 let paní **Antonie Kučerová roz. Valentová**, z Dorohostajů, nyní bytem Šanov, okr. Rakovník.

Za rodinu zprávu podává dcera Jiřina Pidrmanová
 Dne 24. 3. 2015 zemřel ve věku nedožitých 81 let rodák z Omelaštiny, pan **Mikuláš Horáček** (nekrolog otiškeme v příštím čísle, došel pozdě). *Zprávu podává Václav Nesvadba*

Príspevky na tisk

Reg. Praha: Rostislav Kaufman, Náchod 200; Viktor Vigner, Tábor 300; Lumila Klejšmířová, Jaroměř 200; Amastazie Peterková, Praha 300; Naděžda Kinská, Rudimov 100; Zina Štilerová, Přelíc 200; Naděžda Smetanová, Sukorady 300; Václav Ledvina, Chrudim 500; Ing. Leon Polívka, Tábor 300; Ondřej Boček, Mělník 300; Jaroslava Rejchrtová, Mělník 100; Jaroslava Filandrová, Praha 200

Reg. Domažlice: Bohumil Janča, Město Touškov 200

Reg. Šumperk: Václav Fric, Víkřovice 200; Jaroslava Bílková, Víkřovice 200; Václav Jon, Víkřovice 100; Alena Tučková, Víkřovice 100; Jaroslav Bílek, Víkřovice 100; Slavena Eliášová, Šumperk 200; Vladimír Suva, Dolní Studénky 200; Stanislav Procházka, Libina 200; Marie Kulichová, Šumperk 200

Reg. Moravskoslezský: Emil Malý, Studénka 200; Mgr. Václav Krejčí, Opava 1.000; Ing. Danuše Kovářová, Ostrava 100; Mgr. Jarmila Burešová, Ostrava 300; Vlasta Barochová, Nový Jičín 200; Miroslava Volková, Nový Jičín 200; Drahomíra Zajíčková, Havířov 200; Radka Burešová, Heřmanice 100; Marie Vymětalová, Nový Jičín 300; Naďa Matušková, Ostrava 300; Vladimír Kočina, Nový Jičín 200; Vlasta Bolfová, Hukovice 200

Reg. Brno: Jaroslav Sitar, Braníšovice 500

Reg. Šternberk: Vladimír Tomášek, Štěpánov 200

Reg. Litoměřice: Ing. Jiří Bohatec; Soběnice 200; Anna Šarayová, Hoštka 100; Jiřina Koluchová, Okna 100; Emilie Nováková, Nučnice 100; Lidie Bečvaříková, Louny 100; Jaromír Janouch, Děčín 200; Knobovi, Chotiněves 200; Jiřina Kuklová, Verneřice 200; Pavla Melničáková, Dobkovice 300; Anastázie Opavová, Brná n/Labem 200; Mikuláš Prošek, Liběšice 200; Helena Šimová, Litoměřice 200; Karel Šerák, Chotiněves 200; Marie Toušková, Litoměřice 200; Ludmila Zochová, Litoměřice 100; Věra Vichová, Litoměřice 150

Region Žatec: Jaroslava Borovská, Cheb-Podhrad 300; Slávka Černá, Žatec 200; Jiřina Průšová, Bitozeves 100; Lidmila Krobová, Hředle 100; Marie Kadavá, Liběšice 300; Jiřina Zachová, Liběšice 200; Helena Mlejnková, Liběšice 100; Marie Štychová, Dobřany 200; MUDr. Marie Vokáčová, Dobřany 200; Antonín Holubička, Podbořany 300; Vladimír Valenta, Podbořany 100; Antonín Lněniček, Nepomyšl 100; Marie Šimková, Měcholupy 100; Libuše Šebková, Louny 100; Libuše Černošská, Sádek 100

Reg. Brno: Emilie Smahelová, Brno 300; Libuše Hlavsová, Pohořelice 100; Jiří Šimonek, Brno 200; Milada Krajzlová, Brno 200; Josef Bryksa, Brno 200; Eleonora Jajtnerová, Brno 200; Marie Pecharová, Brno 200; Naďa Hrušková, Brno 200; Eleonora Loskotová, Brno 200; Viktor Haken, Moravský Krumlov 200; Mgr. Stanislava Kounková, Pohořelice 200; Alžběta Bezděková, Brno 100; Jaroslav Valeš, 100; manž. Pavlicovi, Zaječí 300

Reg. Olomouc: Marie Nováková, Olomouc-Nedvězí 300

Reg. Chomutov: manž. Hývlvi, Klášterec n/Ohří 500

Upřesnění příspěvku z minulého čísla: **Jiří Dlouhý**, Vroutek 500 Kč – reg. Podbořany

Děkujeme všem dárcům za jejich laskavé příspěvky

Marie Nečasová - hospodárka

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodárky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodárky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Rovná 252/6, 415 01 Teplice, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvosv.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 08. 04. 2015**